

SENIORTRÆF

Sammenkomst for tidligere regionsledere og internationale præsidenter

Tekst: Poul E. Petersen m.fl. photo: Poul E. Petersen

På initiativ fra Arne Brauner og Kristen Grysbæk ønskede man at samle tidligere RD og IP. Træffet fandt sted på konferencen i Aalborg.

Den sidste samling var i 1997.

Arne Brauner indledte mødet med at mindes tidligere Regionsledere efter 1997, som ikke længere er iblandt os - navnene blev nævnt og foto fra 1997 blev udleveret.

En sang og derefter blev ordet givet til RD Jens Byskov som var indbudt til at give en orientering om det nuværende arbejde i bevægelsen.

Jens Byskov lagde ud med:

En af de store udfordringer lige nu er, at medlemstallet dalder, en udfordring er kan gøres noget ved det er bare at få nogle flere medlemmer, og der er håbet om at omsætningen nok

mere intenst arbejde på at starte nye klubber som kan være klub på deres præmisser og ikke på vores der har været med i en menneskealder,

En anden udfordring er det stigende antal klubber der vil være seniorklubber: det er sværere at gøre noget ved, lige som vi ikke kan ophæve tyngdeloven, kan vi jo heller ikke forhindre medlemmerne i at bliver ældre, og på et tidspunkt når en klub smertegrænsen, nogle før end andre.

Hvis vi sætter os imod seniorklub dannelser er alternativet at klubberne lukker eller medlemmerne melder sig ud, med det resultat at regionen får endnu større medlemssnedgang.

Næste udfordring jeg vil tage fat på, er kampen for at få nogen til at tage et lederansvar: Mange distrikter har store problemer med at fylde ledelsesrække op, lige før de giver op er der en af dem der har været det 3 gange før der tager jobbet, ja undskyld men det er der ikke særlig meget udvikling i. Jeg er lidt bange for at rundt i landet er sket en forveksling mellem ordene

>Udvikling, og Afvikling<, for hver gang man går i gang med noget man kalder udvikling, forgår det typisk ved at afvikle noget, eller skære noget væk. I mit distrikt har man sløjft vore traditionsrige åbningsmøde ved klubårets begyndelse, et andet distrikt har man sløjft Distriktskonferencen/ årsmøde, andre steder er det BF-assistenten eller DGEE der ryger ud af strukturen.

Flere klubber synes DG er kedelig og vil ikke have besøg så det er afviklet, besynderlig for man har da selv valgt DG.

Rundt i klubberne er der nogen der tror at de kan redde klubben ved at ændre benævnelserne fra præsident til formand, og skatmester til kasserer, jeg er bange for at det ikke rækker, hvis i spørger mig skal der en smittende fortælling til om det fantastiske fællesskab en klub kan være.

Christian Bach Iversen kunne fejre sit 50 års jubilæum som deltager i regions konferencer, og har beklædt de fleste poster i organisationen, også som IP.

Tekst: Christian Bach Iversen

Jeg kom til at tænke på admiralens vise om "da mine tanker var så få og små, endte jeg med kors og mange stjerner på". Kors og mange stjerner har nu ikke, men jeg tror, de ønskede at jeg skulle gøre det kort, for af en eller anden grund har jeg vist haft skyld for altid at overskride taletiden.

Det vil jeg ikke gøre i dag. Mine tanker er nok heller ikke så vældig mange. Den Y's Men's bevægelse, som vi, der sidder her, kender og er opfostret med har ændret sig over tiden.

Den startede som en ren støtte-afdeling til KFUM, og derfor var det også i både USA, i Østen, i Australien og Østeuropa KFUM folk, der tog initiativ til at starte Y's Men's klubber.

I 1972 var der en skelsættende internationalt konvent i Athens, Ohio, hvor vi var en hel flok fra Danmark, som fløj over for at være med.

Formåls paragraffen blev ændret – i høj grad på initiativ af os fra Danmark – til at lyde "på basis af Jesu Kristi lære" (og ikke inspireret af Jesu Kristi lære)

Der blev åbnet for kvindeligt medlemskab. Dette slog ikke straks igennem her i landet. Nogens steder stødte det på direkte modstand, men hvor havde vi været i dag anno 2022 uden denne ændring?

Den lovgivende magt i bevægelsen blev tillagt et demokratisk valgt International Council, sådan som vi kender det i dag – i stedet for at ligge hos RD-erne og de internationale konventer, med den repræsentative skævhed, det medførte.

Endelig kan nævnes, at noget nyt også var, at der fremover kun skulle være International Konvent hvert andet år,

med Area Konferencer ind imellem. En anden markant ændring skete i 1981, da 3 repræsentanter for KFUMS verdensforbund og vi var 3 fra Y's Men International, som mødtes i Geneve og udarbejdede "Partnership Agreement" mellem de to verdensorganisationer. Det blev her gjort klart op med, at Y's Men er en underorganisation til KFUM. Det blev i stedet, at vi er to ligeværdige partnere. Det har bl.a. betydet, at vi her i Danmark kan støtte andre "værdige organisationer". Som f.eks. FDF, men det står samtidig klart, at vi har en særlig relation til KFUM

Så vidt lidt historik, som vi ikke kommer uden om, hvis vi skal gøre os tanker om Y's Men anno 2022.

Og hvad så nu?

I dag må vi erkende, at vor bevægelse, der i mange år var domineret af USA og senere af os i såkaldte "Vestlige Verden", herunder i høj grad Region Danmark.

I store dele af verden ser vi nu tilbagegang. Det gælder i særlig grad USA, Canada og Australien, mens fremgangen sker i først og fremmest Indien og Korea, men også – takket være Poul V. Thomsen og Lasse Bergstedts pionerarbejde i Central-Østeuropa.

I Danmark holder vi stort set skansen, men Sverige er stoppet som selvstændig region, og Norge oplever tilbagegang.

Hvad gør vi med klubber med stadig stigende gennem-snit alder.

Det er svært at få nye medlemmer i klubber, hvor de fleste medlemmer for længst har nået pensionsalderen.

Vi knokler videre, men jeg tror, en vej frem er at søge at skabe nye klubber med yngre medlemmer, og så kan de efterhånden tage over efter os gamle. I Vesthimmerland fungerer den model fint. Vi i den gamle klub i Aars er stadig aktive, og kan nok blive ved nogle år endnu, men vi har længe haft en yngre klub, Kimbrerne, og for et par år siden startede vi en endnu yngre klub, Vesthimmerlands Y's Men's Club. Alle tre klubber har et medlemstal på den pæne siden af 30.

Og så skal vi ikke fortvivle, hvis vi i den gamle klub bliver nødt til at sætte farten ned og nyde fællesskabet og kammeratskabet. Det har nemlig også sin meget store værdi.

Og så må vi som Region Danmark blive ved med at værne om vort kristne grundlag, og ved hver gang, der er internationale valg at gøre vort bedste for at sikre valg til kandidater, der ligger vor kristne basis på sinde.

Må jeg slutte med en stor Tak til jer, der har tjent Regionen som RD-er. Tak for bl.a. jeres kæmpeindsats, der betyder, at vi nu runder Regionens 75 års jubilæum i fin stil.

Vel er der udfordringer, men når man bl.a. læser det seneste nyhedsbrev fra RD Jens Byskov, så kan man ikke være i tvivl om, at der stadig anno 2022 er liv i klubberne og i regionen

Flere af deltagerne fik også ordet i løbet af formiddagen.

Jacob Christensen PIP berettede om tiden som IP og de udfordringer som Coronaen havde på arbejdet. Jacob kunne fortælle at der var kommet 100 nye klubber. Ligeledes blev der orienteret om køb af hus i Geneve så man kunne opfylde kravene fra myndighederne om plads til medarbejdere. Jacob kunne også udtrykke sin glæde over at valget var faldet på Ulrik som kommende IP.

Ligeledes fortalte Jacob om mødet på Taiwan 15-17 november og omtalte om Council mødet 2-9 juni og opfordrede også til at man deltager i hundredårsfejringen i Musikhuset tirs 5 juli der finder sted kl. 19.30 hvor der også spilles musik af Willy Egmosse og saxafonist og alle er velkommen og det er til og med gratis at deltage.

Jens Byskov kunne overrække sit banner til Christian Bach Iversen.

Jens Byskov kunne overrække en erindringsplade til Bjarne Hyldgård, som ellers er modstander af banner etc. Men fru Hyldgård skulle nok finde en plads til den.

Seniorerne var enige i, - at der ikke skulle gå for lang tid i mellem træffende, så man besluttede at mødes igen om 5 år.